Lietas arhīva Nr. K71-0392-18/8
ECLI:LV:VRT:2018:0905.12280000117.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
2018. gada 5. septembrī

VIDZEMES RAJONA TIESA šādā sastāvā:
tiesnesis K.Jansons
ar sekretāri V.Ķirsi
piedaloties prokurorei S.Veidei
aizstāvei I.Baikovskai
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā apsūdzēti
/pers. A/, personas kods /personas kods/,
Krimināllikuma 116. pantā un 193. panta otrajā daļā paredzēto noziegumu izdarīšanā,
/pers. B/, personas kods /personas kods/, un
/pers. C/, personas kods /personas kods/,
Krimināllikuma 313. panta otrajā daļā paredzētā nozieguma izdarīšanā.
Tiesas izmeklēšanā tiesa

k o n s t a t ē j a:

Apsūdzētā /pers. A/ tīši prettiesiski nonāvēja citu personu (izdarīja slepkavību), un konkrēti:

2015. gada jūnijā, precīzi nenoskaidrotā laikā, /pers. A/ savā dzīves vietā /adrese/, istabā, savstarpēja konflikta laikā ar savu vīru /pers. D/, nolūkā izdarīt viņa slepkavību, tīši, ne mazāk kā četras reizes, ar leņķa slīpmašīnu ("fleksi") iesita viņam pa galvu, pēc tam žņaudza cietušā kaklu ar rokām, un apliekot ap kaklu slīpmašīnas elektrības vadu, līdz notikuma vietā iestājās cietušā nāve. /pers. A/ pielietotās vardarbības rezultātā /pers. D/ tika nodarīti smagi, dzīvībai bīstami miesas bojājumi: sista necaurejoša brūce ar ādas nobrāzumu labā paura apvidū, sista caurejoša brūce labā paura apvidū, sista brūce ar zemādas asins izplūdumu kreiso deniņu apvidū, sisti-plēsta brūce ar zemādas asins izplūdumu kreisā paura apvidū, zemādas asins izplūdums paura mugurējā daļā, mēles kaula labā un kreisā lielā raga galu daļas lūzumi, un šo miesas bojājumu rezultātā ir iestājusies /pers. D/ nāve.

Ar šādu rīcību /pers. A/ ir izdarījusi Krimināllikuma 116. pantā paredzēto sevišķi smago noziegumu.

Bez tam, /pers. A/ nelikumīgi izmantoja un iznīcināja svešu maksāšanas līdzekli, un konkrēti:

Laika posmā no 2015. gada 15. jūlija līdz 2015. gada 27. augustam /pers. A/ kopumā trīs reizes ar vienotu nodomu, mantkārīgā nolūkā, nelikumīgi izmantoja uz /pers. D/ vārda izdoto A/S SEB banka Mastercard debetkarti Nr 516897******3191, kas piesaistīta norēķinu kontam /numurs/, un ievadot viņai zināmo kartes identifikācijas numuru (PIN kodu), norēķinājās par pirkumiem, un tieši: 2015. gada 15. jūlijā iepirkās veikalā TOP Limbažos, Stacijas ielā 22 par summu 1,57 eiro, 2015. gada 30. jūlijā iepirkās veikalā MAXIMA XX Limbažos, Stacijas ielā 8 par summu 6,06 eiro, 2015.gada 27. augustā iepirkās veikalā "Auseklis" Limbažos, Jaunā ielā 3 par summu 1,32 eiro. Turpinot izmantot minēto svešo bankas karti, /pers. A/ 2015. gada septembra sākumā, precīzi nenoskaidrotā laikā, atrodoties Valmierā, Rīgas ielā 40, SEB bankas bankomātā ievietoja iepriekš minēto, uz /pers. D/ vārda izdoto Mastercard debetkarti, ievadīja kartes PIN kodu, apskatīja konta bilanci, un konstatējot, ka kontā vairs naudas nav, izņēma karti no bankomāta un iznīcināja to- pārlauza uz pusēm un iemeta atkritumu tvertnē.

Ar šādu rīcību /pers. A/ ir izdarījusi Krimināllikuma 193. panta otrajā daļā paredzēto smago noziegumu.

Bez tam, /pers. B/ un /pers. C/ izdarīja nozieguma pēdu iepriekš neapsolītu slēpšanu grupā, un konkrēti:

2015. gada jūnijā, precīzi nenoskaidrotā laikā, /pers. B/ un /pers. C/, pēc tam, kad /pers. A/ (tagad /uzvārds/) bija izstāstījusi par to, ka noslepkavojusi savu vīru /pers. D/ un lūgusi palīdzību nozieguma pēdu- /pers. D/ līķa- noslēpšanā, šajā nolūkā ieradās /adrese/, kur istabā atradās /pers. D/ līķis, darbojoties kopīgi ar /pers. A/ (tagad /uzvārds/) un /pers. E/, ietina /pers. D/ līķi segā, iesaiņoja līķi atkritumu maisos, sasēja ar siksnām, un ar /pers. E/ lietošanā esošo automašīnu /TL marka/ ar reģistrācijas numuru /numurs/ aizveda līķi uz /adrese/un iemeta līķi akā, virsū uzmeta dažādus būvgružus, tātad veica apzinātas darbības, kas vērstas uz sevišķi smaga nozieguma pēdu iepriekš neapsolītu slēpšanu.

Ar šādu rīcību /pers. B/ un /pers. C/ ir izdarījuši Krimināllikuma 313. panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Tiesas sēdē /pers. A/ savu vainu pēc Krimināllikuma 116. panta atzina daļēji un liecināja, ka ar /pers. D/ bijusi precējusies 30 gadus, sākumā dzīve bijusi normāla. Pamazām sākušies konflikti. Apmēram 2015. gadā viņai uzradies draugs /pers.F/. Apmēram 2015. gada jūnijā pateikusi par /pers.F/ /pers.D/, un teikusi, ka viņa grib šķirties. Tas noticis dzīvoklī Limbažos, /adrese/. Vilnis kļuvis agresīvs, virtuvē gribējis durt viņai ar nazi. Viņa gājusi uz istabu, viņš nācis no aizmugures un iesitis pa muguru. Viņa nokritusi. Vilnis sitis ar dūrēm un žņaudzis. No žņaugšanas bijusi gandrīz beigta. Vilnis iesitis viņai ar "fleksi" pa seju, nometis fleksi zemē, bet viņa paķērusi fleksi un iesitusi viņam, nevar pateikt, vai situsi vienu vai vairākas reizes. Nevar pateikt arī to, kad Vilnis reāli nomiris. Bijusi ļoti nobijusies, tāpēc policijai nav ziņojusi. Par notikušo vispirms pateikusi savai meitai per.E/. Neatceras, kurš izdomājis, ka līķi vajag noslēpt. Pieļauj, ka iespējams ir žņaugusi /pers.D/. Neesot bijis nodoma nogalināt /pers. D/, gribējusi tikai panākt, lai viņš beidz viņu sist un žņaugt.

Apsūdzībā par bankas kartes nelikumīgu izmantošanu /pers. A/ savu vainu atzina pilnībā.

Apsūdzētais/pers. B/ savu vainu atzina pilnībā un liecināja, ka 2015. gadā, precīzu datumu neatceras, viņam zvanījusi /pers. A/ meita /pers.E/, un teikusi, ka vajag aprunāties. Pie viņa atnākušas /pers.E/ un arī /pers.A/, Teikušas, ka /per.A/ nositusi savu vīru. Viņas nav piekritušas ziņot policijai. Izteikušas lūgumu, lai viņš palīdz noslēpt /pers.D/ līķi. Viņš piekritis palīdzēt noslēpt līķi. Viņš zinājis, ka apmēram pie Mazsalacas ir pamesta māja, un ierosinājis līķi noslēpt šīs mājas akā. Līķi veduši naktī. /pers.D/ līķis bijis /pers.A/ dzīvoklī, tas bijis ietīts segās. Pašu līķi nav redzējis. Aizveduši līķi uz pamesto māju un iemetuši līķi akā ar galvu pa priekšu. Sametuši virsū dažādas drazas.

Apsūdzētais/pers. C/ savu vainu atzina pilnībā un liecināja, ka par Viļņa noslepkavošanu uzzinājis no /pers. B/. Negribējis piedalīties līķa slēpšanā, taču tomēr piekritis. Tās pašas dienas vakarā aizbraukuši uz /pers.A/ dzīvokli, līķis bijis apsegts ar segām. Kāpēc /pers.A/ nositusi /pers.D/, nezina. /pers.A/ nekādus miesas bojājumus nav redzējis. Līķi ielikuši lielajos atkritumu maisos, nostiprinājuši ar siksnām, un caur logu ievietojuši līķi

mašīnā. /pers. B/ rādījis, kur jābrauc. Līķi iemetuši akā un virsū uzmetuši dažādas drazas, arī betona gabalus.

Bez iepriekš minētajām /pers. A/ liecībām, viņas vaina Krimināllikuma 116. pantā paredzētā nozieguma izdarīšanā ir pierādīta ar faktiem, kas izriet no:

-akas /adrese/apskates protokola (1. sēj. 57.-78. lapa), par to, ka 2017. gada 2. martā no akas tiek izcelts melnā plastmasas maisā iesaiņots vīrieša līķis;

-miruša cilvēka tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinuma Nr.38 (1. sēj. 82.-85. lapa), no kura izriet, ka /pers. D/ nāves cēloni precīzi noteikt nav iespējams, nāve iestājusies aptuveni 1-2 gadus pirms tiesu medicīniskās izmeklēšanas. /pers. D/ līķa izmeklēšanas gaitā konstatēta sista necaurejoša brūce ar ādas nobrāzumu labā paura apvidū, sista caurejoša brūce labā paura apvidū, sista brūce ar zemādas asins izplūdumu kreiso deniņu apvidū, sistiplēsta brūce ar zemādas asins izplūdumu kreisā paura apvidū, zemādas asins izplūdums paura mugurējā daļā, mēles kaula labā un kreisā lielā raga galu daļas lūzumi. /pers. D/ konstatētie miesas bojājumi galvas apvidū radušies vismaz četru traumatisku iedarbību rezultātā, kakla apvidū- vismaz vienas traumatiskas iedarbības rezultātā;

-miruša papildus tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinuma Nr.6-p (1. sēj. 92.-93.), no kura izriet, ka nevar izslēgt, ka /pers. D/ konstatētie miesas bojājumi galvas rajonā varēja tikt iegūti /pers. A/ liecību pārbaudes uz vietas laikā norādītajos apstākļos, tas ir- saņemot sitienus pa galvu ar fleksi un saspiežot kaklu. Nevar izslēgt, ka nāve iestājusies no mehāniskās asfiksijas- kakla orgānu saspiešanas rezultātā;

-protokola par /pers. B/ liecību pārbaudi uz vietas (2. sēj. 18.-21. lapa), kuras laikā /pers. B/ parāda, kur paslēpts /pers. D/ līķis;

-informācijas no Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta (2. sēj. 109. lapa), no kuras izriet, ka 2015. gadā NMP dienests /pers. A/ neatliekamo medicīnisko palīdzību nav sniedzis. Ja 2015. gadā /pers. A/ būtu nodarīti kādi daudzmaz būtiski miesas bojājumi, viņa noteikti būtu vērsusies pēc palīdzības NMPD;

-protokola par /pers. A/ liecību pārbaudi uz vietas (2. sēj. 127.-140. lapa), kuras laikā /pers. A/ parāda, kā nositusi /pers. D/;

-protokola par /pers. A/ liecību pārbaudi uz vietas (2. sēj. 167.-182. lapa), kuras laikā /pers. A/ atkārtoti parāda, kā notikusi /pers. D/ slepkavība, tai skaitā- kā viņa /pers. D/ žņaugusi;

-tiesu medicīnas eksperta /pers.G/liecībām tiesas sēdē, ka /pers. D/ nāve iestājusies apmēram 2 gadus pirms ekspertīzes veikšanas. Konstatētas četras brūces uz galvas ādas. Ir konstatēts mēles kaula lūzums, tas varēja rasties no žņaugšanas, ko varēja izdarīt gan ar rokām, gan ar vadu. Uz galvas konstatētas brūces, kas varēja rasties sitot ar fleksi, iespējams arī ar āmuru. Ticamāk, ka nāve iestājusies no asfiksijas;

-liecinieka /pers. H/ liecībām tiesas sēdē, ka viņa tēvs pazudis 2015. gada jūnijā, un to, ka atrasts tēva līķis, uzzinājis 2017. gada 3. martā. Kad tēvs sadzēries, viņš sitis mammu. Tēti pēdējo reizi redzējis mēnesi pirms viņa pazušanas. Pēc pēdējā konflikta ar tēvu mamma nedēļu nogulējusi slimnīcā. Mamma /pers.H/ nav stāstījusi, kur tēvs palicis;

-tiesas sēdē nolasītām /pers. H/ pirmstiesas procesā sniegtām liecībām (1. sēj. 135. lapa), par to, ka 2015. gada vasarā viņa tēvs pazudis, mamma teikusi, ka ar tēvu saplēsušies, un viņš aizgājis no mājām. 2017. gada 3. martā viņš atpazinis pēc fotogrāfijas sava tēva līķi;

-tiesas sēdē nolasītām /pers. I/ liecībām (1. sēj. 126.-127. lapa), ka tēvam un mammai bijuši konflikti, taču nebijis tā, ka tēvs mammu sistemātiski sistu. 2015. gada vasarā no mammas uzzinājis, ka tēvs paņēmis savas mantas, pasi, un aizgājis, pietam pateicis, ka neviens viņu nekad vairāk neredzēs;

-cietušā /pers. J/ pārstāves /pers. K/ liecībām tiesas sēdē, ka /pers.J/ ir bērns ar garīgās attīstības traucējumiem, un viņš bāriņtiesas darbiniekiem nav stāstījis, ko ir redzējis. /pers.J/ par tēti sauc /pers. F/;

-tiesas sēdē nolasītām /pers. E/ pirmstiesas procesā sniegtām liecībām par apstākļiem, kādos viņas māte /pers. A/ nogalinājusi viņas tēvu /pers. D/ un kā notikusi līķa slēpšana (1. sēj. 194.-201. lapa);

-liecinieces /pers. L/ liecībām tiesas sēdē, ka viņa strādā /iestādes nosaukums/ par psihologu. Šajā skolā mācās /pers.J/, un viņa strādājusi ar Ati no 2017. gada februāra līdz 2017. gada maijam. Runājot par konkrētā notikuma apstākļiem, bijis ļoti apmulsis, trauksmains. /pers.J/ sapratis, ka tētis ir kapiņos. /pers.J/ uzzīmējis instrumentu ar vadu, un paskaidrojis, ka mamma ir likusi tētim vadu ap kaklu. /pers.J/ attīstības līmenis ir tāds, ka viņš nevar pats izdomāt notikumus, tātad viņš zīmējumos ir attēlojis to, ko ir redzējis. /pers.J/ ir ļoti žēl mammas, bet tēti viņš uzskata par slikto;

-tiesas sēdē nolasītiem /pers. A/ 2016. gada 29. janvāra un 2015. gada 28. jūlija rakstiskiem paskaidrojumiem (1. sēj. 16.-19. un 21. lapa), par to, ka 2015. gada 14. jūlijā Vilnis savācis savus dokumentus, jaunās drēbes, un aizgājis. Pēc tam vairāk /pers. D/ neesot redzējusi;

-tiesas sēdē nolasītām cietušā /pers. H/ pirmstiesas procesā sniegtām liecībām, ka praktiski uzreiz pēc tēva pazušanas māte sākusi dzīvot kopā ar /pers. F/;

-cietušā /pers. H/ liecībām tiesas sēdē, ka 2015. gadā pēc Jāņiem saticis māti, viņai bijušas uzsistas zilas acis un uz kakla žņaugšanas pēdas. Māte paskaidrojusi, ka sakāvusies ar /pers.D/, un prasījusi, vai viņš nav redzējis /pers.D/, kurš izskatās, ka ir pazudis;

-liecinieka /pers. M/ liecībām tiesas sēdē, ka 2015. gada jūnijā viņš bijis aizgājis pie /pers. E/, un viņai zvanījusi viņas mamma /pers. A/. Viņš un /pers.E/ gājuši uz /pers.A/ dzīves vietu. /pers.A/ pateikusi, ka viņa sastrīdējusies ar /pers.D/ un ar fleksi nositusi /pers.D/. /pers.A/ bijusi nobijusies, bet nepiekritusi izsaukt ātro palīdzību un policiju. /pers.E/ vēlāk stāstījusi, ka /pers. B/ un /pers. C/ palīdzējuši līķi iesaiņot un noslēpt;

-visiem lietas materiāliem to kopumā.

Ņemot vērā visus uzskaitītos pierādījumus, tiesa atzīst par pierādītu to, ka apsūdzētie tiešām ir izdarījuši iepriekš minētos viņiem inkriminētos noziegumus. Tiesai nav pamata apšaubīt to, ka /pers. A/ ir izdarījusi 193. panta otrajā daļā paredzēto noziegumu, bet /pers. B/ un /pers. C/ ir izdarījuši 313. panta otrajā daļā paredzēto noziegumu. Viņi ir apzinājušies, ka piedalās vardarbīgā nāvē miruša cilvēka līķa, tātad nozieguma pēdu, slēpšanā. Krimināllikuma 116. pantā paredzētais noziegums (cilvēka slepkavība) ir sevišķi smags noziegums, tātad /pers. B/ un /pers. C/ darbības ir pareizi kvalificētas pēc 313. panta otrās daļas.

Attiecībā par /pers. D/ nonāvēšanu, tiesa piekrīt tam, ka /pers. A/ nav iepriekš gatavojusies izdarīt /pers. D/ slepkavību, bet slepkavība notikusi reaģējot uz /pers. D/ agresīvo rīcību. Taču, ņemot vērā /pers. A/ rīcību pēc slepkavības, tiesa uzskata, ka viņa ir vēlējusies /pers. D/ nāvi. Tā vietā, lai izsauktu ātro palīdzību un policiju, viņa ir piekritusi līķa noslēpšanai, pietam pati izplatījusi informāciju, ka /pers. D/ aizgājis no mājām, un viņa atrašanās vieta viņai neesot zināma, kaut gan viņa labi apzinājās, ka /pers. D/ ir nogalināts. Lietā ir informācija, ka faktiski tūlīt pēc slepkavības viņa ir uzsākusi kopdzīvi ar /pers. F/. No tā tiesa secina, ka viņai bijusi iepriekšēja vēlēšanās atbrīvoties no /pers. D/, lai varētu dzīvot kopā ar /pers. F/.

Tiesa uzskata, ka slepkavības brīdī /pers. A/ nav atradusies afekta stāvoklī un nav pārkāpusi nepieciešanās aizstāvēšanās robežas. Lai iesistu pa galvu ar fleksi, un lai apmestu /pers. D/ ap kaklu elektrības vadu un ar to žņaugtu, ir vajadzīgs zināms laiks, un arī pietiekošs fizisks spēks. Tiesa apšauba to, ka /pers. A/ būtu varējusi gan sist ar fleksi gan žņaugt ar vadu gadījumā, ja /pers. D/ tajā brīdī vēl būtu bijis dzīvs un spētu pretoties. No tā ar pietiekoši lielu varbūtību var secināt, ka žņaugšanas ar vadu brīdī /pers. D/ jau ir bijis miris un tātad nekādu apdraudējumu /pers. A/ nav varējis radīt.

Ar ambulatorās tiesu psihiatriskās ekspertīzes atzinumu Nr.37 tiek rekomendēts /pers. A/ atzīt par pieskaitāmu.

Lietā no Juridiskās palīdzības administrācijas saņemti iesniegumi par cietušajiem /pers. I/, /pers. H/, /pers. N/ un /pers. J/ izmaksātās valsts kompensācijas kopsummā 1520 eiro piedziņu no vainīgās personas.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 528. panta pirmās daļas 9. punktu, notiesājoša sprieduma rezolutīvajā daļā norāda tiesas lēmumu par valsts izmaksātās kompensācijas apmēru, nosakot 30 dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas minētās summas labprātīgai samaksai, kā arī

pienākumu iesniegt tiesai dokumentus par kaitējuma atlīdzināšanu.

Līdz ar to, no /pers. A/ par labu valstij ir piedzenami 1520 eiro.

Krimināllikuma 116. pantā paredzētais ir sevišķi smags noziegums, par ko ir paredzēts sods mūža ieslodzījums vai brīvības atņemšana no 5 līdz 20 gadiem un ar probācijas uzraudzību līdz 3 gadiem.

193. panta otrajā daļā paredzētais ir smags noziegums, par ko ir paredzēti sodi brīvības atņemšana līdz 5 gadiem, īslaicīga brīvības atņemšana, piespiedu darbs, naudas sods, ar vai bez mantas konfiskācijas.

313. panta otrajā daļā paredzētais ir mazāk smags noziegums, par ko ir paredzēti sodi brīvības atņemšana līdz 2 gadiem, īslaicīga brīvības atņemšana, piespiedu darbs vai naudas sods.

Ņemot vērā 116. pantā paredzētos sodus, tiesa secina, ka vienīgais iespējamais sods (arī galīgais) /pers. A/ ir reāla brīvības atņemšana. Viņa iepriekš nav sodīta, apgādībā ir viens bērns ar attīstības traucējumiem. Pašlaik ir bezdarbniece. Atbildību mīkstinošus apstākļus tiesa nekonstatē. Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta 15. punktu, tiesa konstatē atbildību pastiprinošu apstākli to, ka vardarbīgais noziegums izdarīts pret laulāto.

Attiecībā uz 193. panta otrajā daļā paredzēto noziegumu tiesa konstatē /pers. A/ atbildību mīkstinošo apstākli savas vainas vaļsirdīgu atzīšanu un nožēlošanu. Atbildību pastiprinoši apstākļi šajā apsūdzībā nav konstatēti.

Ņemot vērā teikto, kā arī to, ka slepkavības pirmcēlonis ir bijis /pers. D/ agresīvā izturēšanās, un to, ka nav konstatēti atbildību mīkstinoši apstākļi, toties ir konstatēts atbildību pastiprinošs apstāklis, tiesa uzskata par iespējamu /pers. A/ pēc 116. panta noteikt brīvības atņemšanas soda termiņu tuvāk pantā paredzētajai minimālajai robežai, konkrēti- 5 gadi un 1 mēnesis, un ar probācijas uzraudzību uz 1 gadu.

Par 193. panta otrajā daļā paredzēto noziegumu, ņemot vērā ar karti izdarīto nelikumīgo darbību nelielo apjomu, ir iespējams piemērot īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 mēnešiem.

/pers. B/ un /pers. C/ atbildību mīkstinošu apstākli tiesa konstatē savas vainas atzīšanu un nožēlošanu. Atbildību pastiprinošu apstākli /pers. B/ un /pers. C/ tiesa konstatē nozieguma izdarīšanu personu grupā.

/pers. B/ un /pers. C/ iepriekš nav sodīti, abiem ir apgādībā bērni, ir pastāvīga darbavieta.

Līdz ar to, tiesa uzskata par iespējamu /pers. B/ un /pers. C/ notiesāt ar brīvības atņemšanu nosacīti, ar pārbaudes laiku.

Sakarā ar to, ka /pers. A/ pašlaik ir bezdarbniece, un viņas vienīgais ienākumu avots ir sociālie pabalsti 272,66 eiro mēnesī, tiesa uzskata, ka viņu ir iespējams atbrīvot no samaksas par zv.advokātes S.Lūses sniegto juridisko palīdzību šajā lietā.

Pamatojoties uz teikto un vadoties no Kriminālprocesa likuma 511.-514., 523.-529. panta, Krimināllikuma 35. un 46. panta, tiesa

n o s p r i e d a:

/pers.A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 116. pantā paredzētā nozieguma izdarīšanā un sodīt viņu ar brīvības atņemšanu uz 5 (pieciem) gadiem un 1 (vienu) mēnesi, un ar probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu.

/pers.A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 193. panta otrajā daļā paredzētā nozieguma izdarīšanā un sodīt viņu ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta trešo daļu, šos sodus daļēji saskaitīt un galīgo sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības noteikt brīvības atņemšanu uz 5 (pieciem) gadiem un 2 (diviem) mēnešiem, un ar probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu.

Brīvības atņemšanas soda izciešanā ieskaitīt aizturēšanā un apcietinājumā pavadīto laiku no 2017. gada 1. marta līdz 2017. gada 30. augustam.

Brīvības atņemšanas soda izciešanu uzsākt pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā, ar /pers. A/ faktiskās aizturēšanas brīdi.

Drošības līdzekļus uzturēšanos noteiktā vietā, dzīves vietas maiņas paziņošanu un aizliegumu izbraukt no valsts atcelt līdz ar sprieduma stāšanos likumīgā spēkā.

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 313. panta otrajā daļā paredzētā nozieguma izdarīšanā un sodīt viņu ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55. pantu, /pers. B/ ar brīvības atņemšanu notiesāt nosacīti, ar pārbaudes laiku uz 1 (vienu) gadu un 6 (sešiem) mēnešiem.

Brīvības atņemšanas soda izciešanā ieskaitīt aizturējumā pavadīto laiku no 2017. gada 1. marta līdz 3. martam (divas dienas).

/pers. C/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 313. panta otrajā daļā paredzētā nozieguma izdarīšanā un sodīt viņu ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55. pantu, /pers. C/ ar brīvības atņemšanu notiesāt nosacīti, ar pārbaudes laiku uz 1 (vienu) gadu un 6 (sešiem) mēnešiem.

Brīvības atņemšanas soda izciešanā ieskaitīt aizturējumā pavadīto laiku no 2017. gada 1. marta līdz 3. martam (divas dienas).

/pers. B/ un /pers. C/ uzlikt pienākumu 10 darba dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas pieteikties nosacītā soda izciešanai Valsts probācijas dienesta Limbažu teritoriālajā struktūrvienībā.

Sodu neizpildīt, ja noteiktajā pārbaudes laikā /pers. B/ un /pers. C/ neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu, nepārkāps sabiedrisko kārtību un izpildīs krimināLsodu izpildi reglamentējošā likumā paredzētos un Valsts probācijas dienesta noteiktos pienākumus.

Piedzīt no /pers. A/ par labu valstij procesuālos izdevumus valsts kompensāciju, kas izmaksāta cietušajiem šajā lietā, kopsummā 1520 (viens tūkstotis pieci simti divdesmit) eiro.

Noteikt 30 dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas minētās summas labprātīgai samaksai.

/pers. A/ uzlikt pienākumu iesniegt tiesai dokumentus par kaitējuma kompensācijas atlīdzināšanu.

Summa 1520 eiro iemaksājama Valsts kases (reģ. Nr.90000050138) kontā LV68TREL1060001239300.

Maksājuma mērķis Valsts kompensācijas summas samaksa.

/pers. A/ atbrīvot no samaksas par aizstāvju S.Lūses un I.Baikovskas sniegto juridisko palīdzību šajā lietā.

Lietisko pierādījumu āmuru iznīcināt.

Spriedumu var pārsūdzēt Vidzemes apgabaltiesā, 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Vidzemes rajona tiesā.

Vidzemes rajona tiesas tiesnesis K.Jansons